

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.613 van 1 oktober 1999

A. 69.359/VI-14.561

In zake : **de naamloze vennootschap
Entreprises Générales René
BOUCHAT,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. André DELVAUX en
Mr. France VLASSEMBROUCK,
advocaten,
Kolonel Bourgstraat 40
1030 Brussel,

tegen :

**de Rijksdienst voor sociale
zekerheid,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en
Mr. Luc CAMBIER, advocaten,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 28 mei 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap Entreprises Générales René BOUCHAT, die een gerechtelijk akkoord heeft verkregen en in vereffening is, de nietigverklaring vordert van de beslissing die het beheerscomité van de Rijksdienst voor sociale zekerheid tijdens zijn vergadering van 15 maart 1996 heeft genomen";

Gelet op arrest nr. 77.500 van 9 december 1998, waarbij de heropening van de debatten wordt bevolen;

Gezien het verslag van mevrouw DEBROUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 februari 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 13 juli 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 15 september 1999;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DELVAUX, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. B. CAMBIER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van mevrouw DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep uiteengezet zijn in arrest nr. 77.500 van 9 december 1998;

Overwegende dat het geschil draait om de "burgerlijke sancties" vastgesteld in artikel 28, § 1, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, en in artikel 54 van het koninklijk besluit van 28 november 1969, uitgevaardigd ter uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;

Overwegende dat het genoemde artikel 28 van de genoemde wet van 27 juni 1969 inzonderheid als volgt luidt :

" §1. De werkgever die de bijdragen niet binnen de door de Koning vastgestelde termijnen stort, is aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een bijdrageopslag en een verwijlinterest verschuldigd, waarvan het bedrag en de voorwaarden van toepassing bij koninklijk besluit worden vastgesteld.

(...)

§ 2. De Koning bepaalt ook de voorwaarden waaronder de Rijksdienst voor sociale zekerheid de werkgever vrijstelling of vermindering mag verlenen van de vaste vergoeding, de bijdrageopslag en de verwijlinteressen.";

Overwegende dat artikel 55 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders de voorwaarden bepaalt waaronder de R.S.Z. mag afzien van de betaling van de burgerlijke sancties bedoeld in artikel 54;

Overwegende dat, volgens hetgeen uit haar begeleidende brief blijkt, de verzoekende partij met het op 10 augustus 1992 aan de R.S.Z. gerichte verzoek de "kwijtschelding (beoogde) van de bijdrageopslagen,

interessen en andere bijkomende kosten waarvan de betaling thans door uw diensten wordt gevorderd";

Overwegende dat, wat de bevoegdheid van de Raad van State betreft om kennis te nemen van het onderhavige geschil, met dit beroep niet het recht van de verwerende partij wordt betwist om de bijdragen te innen waarin voorzien wordt door de wetgeving inzake de sociale zekerheid, maar wel de nietigverklaring beoogd wordt van de administratieve handeling waarbij de verwerende partij besloten heeft om het verzoek af te wijzen dat ertoe strekt dat zij ten gunste van de verzoekende partij gebruik zou maken van de mogelijkheid die haar geboden wordt door de artikelen 28 van de voornoemde wet van 27 juni 1969 en 55 van het voornoemde koninklijk besluit van 28 november 1969, om in te stemmen met de vrijstelling of de vermindering van de bijdrageopslagen en de verwijlinteressen; dat de Raad van State derhalve bevoegd is;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt tegen het beroep, op de grond dat de fiscale zegels niet binnen de termijn van 15 dagen vanaf het verstrijken van de beroepstermijn op het verzoekschrift zijn aangebracht;

Overwegende dat het ontbreken van fiscale zegels geen enkele invloed heeft op de ontvankelijkheid van het verzoekschrift, aangezien die zegels waar de griffie op 4 juni 1996 om verzocht heeft, overgezonden zijn op 14 juni 1996; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat het beroep tot nietigverklaring niet-ontvankelijk is, wegens gebrek aan belang, in zoverre het betrekking heeft op dat deel van de bestreden handeling waarmee aan de N.V. Entreprises Générales René Bouchat volledige vrijstelling van de

bijdrageopslagen wordt toegekend, welke opslagen opgelegd zijn naar aanleiding van de verlate betaling van de bijdragen voor de periode vanaf het tweede trimester van 1968 tot en met het 4de trimester van 1989;

Overwegende dat, wat betreft de vraag of verzoekster nog belang heeft bij de zaak, het verzoekschrift van 10 augustus 1992 de volledige vrijstelling beoogde van de "bijdrageopslagen, interesten en andere bijkomende kosten"; dat, hoewel artikel 55 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 niet voorziet in de vrijstelling van bijkomende kosten, en hoewel met de bestreden handeling de "volledige kwijtschelding van de bijdrageopslagen" is toegekend overeenkomstig paragraaf 3, 2°, van het voornoemde artikel 55, wordt de verzoekende partij evenwel niet vrijgesteld van de verwijlinteresten, welke vrijstelling haar door de verwerende partij ten belope van 100 % verleend had kunnen worden overeenkomstig paragraaf 1 van het voornoemde artikel 55 (in geval van overmacht), of ten belope van 25% overeenkomstig paragraaf 2 van het voornoemde artikel 55 (uitzonderlijke omstandigheden die de niet-betaling van de bijdragen binnen de reglementaire termijnen rechtvaardigen); dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij nog steeds belang heeft bij de zaak;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent "aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen"; dat zij tegen de bestreden handeling inbrengt dat er niet in wordt uitgelegd waarom de door haar aangevoerde motieven niet onder het begrip "overmacht" vallen, aangezien niet op precieze wijze geantwoord is op elk van de aangevoerde middelen, inzonderheid die waarbij de fout en de koppigheid van de opdrachtgever worden aangevoerd, het bestaan van onverwachte tegenslagen, het bestaan van

zekere, vaststaande en eisbare schuldvorderingen die uiteindelijk bij een gerechtelijke beslissing bevestigd zijn, alsmede het feit dat de verzoekende partij niets heeft kunnen ondernemen omdat de R.S.Z. beslag heeft laten leggen, en aangezien er niet in wordt aangegeven in welk opzicht en waarom de verzoekende partij verantwoordelijk zou zijn voor het niet-nakomen van haar verplichtingen ten aanzien van de R.S.Z.";

Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat "de R.S.Z., bij de toepassing van dat artikel 55, over een beoordelingsbevoegdheid beschikt wat betreft de verzoeken om vrijstelling", en dat zij geen kennelijke beoordelingsfout heeft begaan; dat volgens haar "de werkgever (niet heeft aangetoond) dat de omstandigheden menselijkerwijs onoverkomelijk waren, in die zin dat zij daardoor haar verplichting helemaal niet is kunnen nakomen" en dat er derhalve geen sprake kon zijn van overmacht; dat zij in haar laatste memorie, die zij op 14 september 1998 heeft ingediend, stelt dat "nadat zij kennis genomen heeft van alle door de verzoekende partij aangevoerde feiten, zij, wat het juridische begrip "overmacht" betreft, geoordeeld heeft dat er geenszins sprake was van zulke omstandigheden", en dat "men derhalve geen ruimere uitdrukkelijke motivering kan eisen, omdat men anders van haar zou verlangen dat zij een motivering van de motivering zou geven";

Overwegende dat, om de relevantie van dat middel te kunnen beoordelen en om meer in het bijzonder zowel de externe als de interne motivering van de bestreden handeling te kunnen nagaan, het absoluut noodzakelijk is om ten minste over een kopie van die handeling te beschikken; dat, aangezien alleen de kennisgevingsbrief van 28 maart 1996 bij de debatten is gevoegd, het overleggen van die kopie behoort te worden bevolen, te meer daar in de voornoemde brief van 28 maart 1996 wordt gesteld dat het beheerscomité van de R.S.Z.

"tijdens de vergadering van 15 maart 1996" is overgegaan tot het onderzoek van het verzoekschrift, terwijl in de op 24 oktober 1996 ingediende memorie van antwoord uitdrukkelijk sprake is van een beslissing die genomen is "tijdens de vergadering van 16 februari 1996";

Overwegende bovendien dat, teneinde de deugdelijkheid van de motivering van de bestreden handeling te kunnen beoordelen in het licht van de aangevoerde omstandigheden, deze omstandigheden dan ook bekend moeten zijn, en men op zijn minst over een kopie van het verzoekschrift van 10 augustus 1992 moet beschikken; dat, aangezien dat verzoekschrift niet bij de debatten is gevoegd, maar alleen de begeleidende brief, de overlegging ervan, alsook van de stavingsstukken die er eventueel bijhoren, behoort te worden bevolen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

De verwerende partij wordt bevolen om aan de Raad van State, binnen acht dagen na de kennisgeving van het onderhavige arrest, een eensluidend verklaard afschrift te bezorgen van de bestreden beslissing en van het verzoekschrift, alsook van de stavingsstukken die er eventueel bijhoren, die de verzoekende partij haar op 10 augustus 1992 heeft bezorgd.

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast om, in voorkomend geval, een aanvullend verslag op te maken, in welk geval elk der partijen beschikt over een termijn van 8 dagen om een memorie in te dienen.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op een oktober 1900 negenennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.